

31968R1612

L 257/2

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

19.10.1968

NAŘÍZENÍ RADY (EHS) č. 1612/68
ze dne 15. října 1968
o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na článek 49 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

vzhledem k tomu, že volný pohyb pracovníků ve Společenství musí být zajištěn nejpozději na konci přechodného období; že dosažení tohoto cíle předpokládá odstranění jakékoli diskriminace mezi pracovníky členských států na základě státní příslušnosti, pokud jde o zaměstnávání, odměnu za práci a jiné pracovní podmínky, jakož i právo těchto pracovníků volně se pohybovat uvnitř Společenství za účelem výkonu zaměstnání, s výhradou omezení odůvodněných veřejným pořádkem, veřejnou bezpečností nebo veřejným zdravím;

vzhledem k tomu, že zejména z toho důvodu, aby se urychlilo vytvoření celní unie a aby bylo zajištěno současné provedení hlavních zásad Společenství, je třeba přijmout předpisy umožňující dosažení cílů v oblasti volného pohybu, stanovených v článcích 48 a 49 Smlouvy, a doplnit opatření postupně přijatá na základě nařízení č. 15 o prvních opatřeních k dosažení volného pohybu pracovníků uvnitř Společenství ⁽³⁾ a nařízení Rady č. 38/54/EHS ze dne 25. března 1964 o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství ⁽⁴⁾;

vzhledem k tomu, že volný pohyb představuje základní právo pracovníků a jejich rodin; že mobilita pracovníků uvnitř Společenství musí být jedním z prostředků, které pracovníkům

zajišťují možnost zlepšení pracovních a životních podmínek a usnadnění jejich společenského postavení, a současně přispívají k uspokojování potřeb hospodářství členských států; že je třeba potvrdit právo všech pracovníků v členských státech vykonávat uvnitř Společenství činnost podle vlastní volby;

vzhledem k tomu, že toto právo musí být shodně přiznáno stálým, sezonním a příhraničním pracovníkům nebo těm, kteří vykonávají svou činnost za účelem poskytování služeb;

vzhledem k tomu, že za tím účelem, aby právo volného pohybu mohlo být vykonáváno za objektivních podmínek svobody a důstojnosti, musí být fakticky i právně zajištěna rovnost zacházení ve všech věcech, které se týkají vlastního výkonu zaměstnání a přístupu k bydlení, a rovněž odstraněny překážky mobility pracovníků, zejména pokud jde o právo pracovníka, aby jej doprovázela jeho rodina, a podmínky začlenění této rodiny do prostředí hostitelské země;

vzhledem k tomu, že zásada nediskriminace pracovníků ve Společenství znamená, že pro všechny státní příslušníky členských států se uznává stejná přednost pro přístup k zaměstnání, jakou mají pracovníci daného státu;

vzhledem k tomu, že je nezbytné posílit postupy zprostředkování zaměstnání a dosahování rovnováhy mezi nabídkou a poptávkou, zejména rozvojem přímé spolupráce mezi ústředními službami zaměstnanosti a rovněž mezi regionálními službami zaměstnanosti, jakož i posílením a koordinací výměny informací, aby bylo obecně dosaženo větší průhlednosti trhu práce; že pracovníci, kteří se chtějí přestěhovat, musí být pravidelně informováni o životních a pracovních podmínkách; že je mimo jiné vhodné přijmout opatření pro případ, kdy v členském státě nastanou nebo hrozí nastat poruchy na trhu práce, které by mohly vážně ohrozit životní úroveň a zaměstnanost v některém regionu nebo

⁽¹⁾ Úř. věst. 268, 6.11.1967, s. 9.

⁽²⁾ Úř. věst. 298, 7.12.1967, s. 10.

⁽³⁾ Úř. věst. 57, 26.8.1961, s. 1073/61.

⁽⁴⁾ Úř. věst. 62, 17.4.1964, s. 965/64.

v některém odvětví; že pro tento účel výměna informací s cílem odradit pracovníky od odchodu do těchto regionů nebo odvětví představuje prostředek, který má být použit nejdříve, ale že by výsledky této výměny informací by měly být popřípadě podpořeny dočasným pozastavením zmíněných postupů, o kterém se rozhodne na úrovni Společenství;

vzhledem k tomu, že mezi volným pohybem pracovníků, zaměstnaností a odborným vzděláváním existují úzké vztahy, zejména směřuje-li toto vzdělávání k vytvoření možnosti pro pracovníky vyhovět nabídkám na zaměstnání z jiných regionů ve Společenství; že tyto vztahy vyžadují, aby související obtíže již nebyly zkoumány odděleně, ale ve vzájemných vazbách, a rovněž s ohledem na obtíže na regionální úrovni, a že je proto nezbytné smě-

rovat úsilí členských států k vytvoření koordinace jejich politik zaměstnanosti na úrovni Společenství;

vzhledem k tomu, že Rada rozhodnutím ze dne 15. října 1968 ⁽¹⁾ rozšířila působnost článků 48 a 49 Smlouvy a působnost předpisů přijatých k jejich provedení na francouzské zámořské departementy,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

ČÁST PRVNÍ

ZAMĚŠTNÁVÁNÍ A RODINY PRACOVNÍKŮ

HLAVA I

Přístup k zaměstnání

Článek 1

1. Každý státní příslušník členského státu má právo, bez ohledu na místo svého bydliště, na přístup k zaměstnání a na jeho výkon na území jiného členského státu v souladu s právními a správními předpisy, které upravují zaměstnávání státních příslušníků tohoto státu.

2. Na území jiného členského státu požívá zejména stejné přednosti pro přístup k volnému zaměstnání, jakou mají státní příslušníci tohoto státu.

Článek 2

Každý státní příslušník členského státu a každý zaměstnavatel vykonávající činnost na území členského státu si mohou vyměňovat žádosti o zaměstnání a jeho nabídky a uzavírat a provádět pracovní smlouvy v souladu s platnými právními a správními předpisy, aniž by to mohlo vést k jakékoli diskriminaci.

Článek 3

1. V souladu s tímto nařízením se nepoužijí právní a správní předpisy ani správní postupy členského státu:

— které omezují poptávku po zaměstnání nebo jeho nabídky, přístup k zaměstnání a jeho výkon cizími státními příslušníky nebo je podmiňují požadavky, které neplatí pro vlastní státní příslušníky, nebo

— které, ačkoli se používají bez ohledu na státní příslušnost, mají za výlučný nebo hlavní cíl nebo účel znemožnit státním příslušníkům jiných členských států přístup k nabízenému zaměstnání.

Toto ustanovení se nevztahuje na podmínky týkající se jazykových znalostí požadovaných z důvodu povahy pracovního místa, které má být obsazeno.

2. Mezi předpisy nebo postupy členského státu zmíněné v odst. 1 prvním pododstavci patří zejména ty, které v členském státě:

- a) požadují pro cizí státní příslušníky zvláštní postup při zaměstnávání;
- b) omezují nabídku zaměstnání nebo ji podmiňují požadavky na zveřejnění v tisku nebo jiným způsobem a které neplatí pro zaměstnavatele vykonávající činnost na území tohoto členského státu;
- c) podmiňují přístup k zaměstnání zařazením pracovníků do evidence u orgánu práce nebo brání zaměstnávání jednotlivých pracovníků, pokud jde o osoby, které nemají bydliště na území tohoto státu.

Článek 4

1. Právní a správní předpisy členských států, které omezují početně nebo procentuálně zaměstnávání cizích státních příslušníků v podnicích, oborech nebo regionech nebo na úrovni státu, se nevztahují na státní příslušníky ostatních členských států.

(1) Úř. věst. L 257, 19.10.1968, s. 1.

2. Je-li v některém členském státu poskytnutí jakékoli výhody podnikům podmíněno zaměstnáním minimálního procenta tuzemských pracovníků, považují se státní příslušníci ostatních členských států za vlastní pracovníky, s výhradou ustanovení směrnice Rady ze dne 15. října 1963 ⁽¹⁾

Článek 5

Státnímu příslušníkovi jednoho členského státu, který se uchází o zaměstnání na území jiného členského státu, se v tomto státě poskytuje stejná pomoc, jakou poskytují služby zaměstnanosti tohoto státu vlastním státním příslušníkům při vyhledávání zaměstnání.

Článek 6

1. Zaměstnání a získávání státního příslušníka členského státu na pracovní místo v jiném členském státě nesmí být závislé na kritériích souvisejících se zdravotním stavem, povoláním nebo jiných kritériích, která jsou diskriminační na základě státní příslušnosti ve srovnání s kritérii používanými pro státní příslušníky jiného členského státu, kteří chtějí vykonávat stejnou činnost.

2. Státní příslušník, který má jmenovitou nabídku od zaměstnavatele z jiného členského státu než je stát, jehož je příslušníkem, však může podléhat podmínce složení odborné zkoušky, pokud to zaměstnavatel výslovně požaduje při předložení nabídky.

HLAVA II

Výkon zaměstnání a rovnost zacházení

Článek 7

1. S pracovníkem, který je státním příslušníkem členského státu, nesmí být na území jiného členského státu z důvodu jeho státní příslušnosti zacházeno jinak než s tuzemskými pracovníky, jde-li o podmínky zaměstnávání a pracovní podmínky, zejména z oblasti odměňování, propouštění a návratu k povolání nebo opětovného zaměstnání, pokud se stal nezaměstnaným.

2. Požívá stejné sociální a daňové výhody jako tuzemští pracovníci.

3. Využívá rovněž na stejném základě a za stejných podmínek jako tuzemští pracovníci vzdělávání na odborných školách a ve střediscích pro rekvalifikaci.

4. Jakékoli ustanovení v kolektivní nebo individuální smlouvě nebo v jiném kolektivním ujednání, týkající se přístupu k zaměstnání, zaměstnání, odměňování a jiných pracovních podmínek nebo podmínek skončení pracovního poměru, je od počátku neplatné, pokud stanoví nebo povoluje diskriminační podmínky vůči pracovníkům, kteří jsou státními příslušníky jiných členských států.

Článek 8

1. Pracovník, který je státním příslušníkem jednoho členského státu a je zaměstnán na území jiného členského státu, požívá rovného zacházení v oblasti členství v odborových organizacích a výkonu práv spojených s odborovou činností, včetně hlasovacího práva; může být vyloučen z účasti ve vedení subjektů veřejného práva a z výkonu veřejnoprávních funkcí. Rovněž požívá práva být volen do orgánů zastupujících pracovníky v podnicích. Těmito ustanoveními nejsou dotčeny právní předpisy, které v některých členských státech přiznávají pracovníkům z ostatních členských států širší práva.

2. Rada tento článek přezkoumá na návrh Komise, který bude předložen ve lhůtě nejvýše dvou let.

Článek 9

1. Pracovník, který je státním příslušníkem jednoho členského státu a je zaměstnán na území jiného členského státu, požívá všech práv a výhod udělovaných vlastním státním příslušníkům v oblasti ubytování, včetně vlastnictví ubytování, které potřebuje.

2. Tento pracovník se může na základě stejného práva jako vlastní státní příslušník zapsat v regionu, ve kterém je zaměstnán, na seznam žadatelů o ubytování v místě, kde jsou seznamy vedeny, a požívá z toho plynoucí výhody a přednosti.

Na jeho rodinu, která zůstala v zemi posledního pobytu, se pro tento účel hledí, jako kdyby bydlela ve zmíněném regionu, pokud stejná domněnka platí pro tuzemské pracovníky.

⁽¹⁾ Úř. věst. 159, 2.11.1963, s. 2661/63.

HLAVA III

Rodiny pracovníků

Článek 10

1. Právo usadit se společně s pracovníkem, který je státním příslušníkem jednoho členského státu a je zaměstnán na území jiného členského státu, mají bez ohledu na své státní občanství tyto osoby:

- a) jeho manžel nebo manželka a jejich potomci mladší 21 let nebo na něm závislí;
- b) příbuzní ve vzestupné linii pracovníka a jeho manžela nebo manželky, kteří jsou na nich závislí.

2. Členské státy umožní přijetí všech rodinných příslušníků, na které se nevztahuje ustanovení odstavce 1 a kteří jsou závislí na výše uvedeném pracovníkovi nebo s ním žijí v zemi posledního pobytu ve společné domácnosti.

3. Pro použití odstavců 1 a 2 musí mít pracovník pro svou rodinu ubytování, které se považuje za obvyklé pro tuzemské pracovníky

v regionu, kde je zaměstnán, aniž by toto ustanovení mohlo vést k diskriminaci mezi vlastními pracovníky a pracovníky z jiných členských států.

Článek 11

Manžel nebo manželka a děti mladší 21 let nebo závislí na státním příslušníkovi členského státu, který vykonává na území jiného členského státu zaměstnání nebo samostatně výdělečnou činnost, jsou oprávněni k přístupu k jakémukoli zaměstnání na celém území stejného státu, a to i pokud nejsou státními občany žádného členského státu.

Článek 12

Děti státního příslušníka členského státu, který je nebo byl zaměstnán na území jiného členského státu, mají přístup k obecnému, učňovskému a odbornému vzdělání za stejných podmínek jako státní příslušníci tohoto státu, pokud tyto děti mají bydliště na jeho území.

Členské státy budou podporovat podněty umožňující těmto dětem získávat uvedené vzdělání za co nejlepších podmínek.

ČÁST DRUHÁ

ZPROSTŘEDKOVÁNÍ ZAMĚSTNÁNÍ A DOSAŽENÍ ROVNOVÁHY MEZI NABÍDKOU A POPTÁVKOU

HLAVA I

Spolupráce mezi členskými státy a s Komisí

Článek 13

1. Členské státy nebo Komise podnikají nebo společně vypracují studii v oblasti zaměstnanosti a nezaměstnanosti, kterou považují za nezbytnou k zajištění volného pohybu pracovníků uvnitř Společenství.

Ústřední služby zaměstnanosti členských států úzce spolupracují v oblasti vyrovnávání nabídky a poptávky po zaměstnání ve Společenství a souvisejícího umísťování pracovníků.

2. K tomuto účelu určí členské státy zvláštní služby, které jsou pověřeny organizováním činnosti ve výše uvedených oblastech a které spolupracují mezi sebou navzájem a s útvary Komise.

Členské státy oznámí Komisi všechny změny v pověření těchto služeb; Komise tato sdělení pro informaci zveřejní v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Článek 14

1. Členské státy předají Komisi informace o obtížích týkající se volného pohybu a zaměstnávání pracovníků a související údaje, jakož i informace o stavu a vývoji zaměstnanosti podle regionů a oborů.

2. Komise určí ve spolupráci s technickým výborem způsob, kterým se připravují informace uvedené v odstavci 1, jakož i pravidelnost jejich předávání. Ke zhodnocení situace na svých trzích práce používají členské státy jednotná kritéria, která na základě výsledků práce technického výboru, provedené na základě čl. 33 písm. d), stanoví Komise po konzultaci poradního výboru.

3. V souladu s postupem stanoveným Komisí a ve shodě s technickým výborem zašle zvláštní služba každého členského státu zvláštním službám ostatních členských států a Evropskému koordináčnímu úřadu informace o životních a pracovních podmínkách a o stavu trhu práce, které mohou pracovníkům z jiných členských států poskytovat přehled. Tyto informace jsou pravidelně aktualizovány.

Zvláštní služby ostatních členských států zajistí těmto informacím širokou publicitu, zejména jejich rozšířením v příslušných orgánech práce a pomocí všech vhodných sdělovacích prostředků sloužících k informování dotyčných pracovníků.

HLAVA II

Mechanismus pro dosažení rovnováhy mezi nabídkou a poptávkou

Článek 15

1. Zvláštní služba každého členského státu předá alespoň jednou měsíčně zvláštním službám ostatních členských států a Evropskému koordináčnímu úřadu výkaz, vypracovaný podle povolání a podle regionu:

- a) nabídek volných pracovních míst, kterým nemohou vyhovět nebo kterým by nemohli vyhovět pracovníci na vnitrostátním trhu práce;
- b) uchazečů o zaměstnání, kteří prohlásili, že jsou schopni vykonávat zaměstnání v jiné zemi.

Zvláštní služba každého členského státu předá tyto informace příslušným službám a subjektům zaměstnanosti.

2. Výkazy uvedené v odstavci 1 jsou rozšiřovány podle jednotného systému, který vypracuje Evropský koordináční úřad ve spolupráci s technickým výborem do osmnácti měsíců od vstupu tohoto nařízení v platnost.

Článek 16

1. Všechny nabídky volných pracovních míst předložené službám zaměstnanosti členského státu, které nemohou být uspokojeny na vnitrostátním trhu práce a mohou se stát předmětem vyrovnání nabídky a poptávky na úrovni Společenství na základě

výkazů podle článku 15, se oznamují příslušným službám zaměstnanosti členského státu, který upozornil na volné pracovníky ve shodném povolání.

2. Tyto služby předloží službám prvního členského státu vhodné a přesné žádosti o zaměstnání. Ve lhůtě 18 dnů od obdržení sdělení o volném pracovním místě službami druhého státu jsou tyto žádosti předloženy zaměstnavatelům se stejnou předností, jaká je udělována vlastním pracovníkům vůči státním příslušníkům třetích států. V této lhůtě jsou nabídky předloženy třetím státům pouze tehdy, pokud je množství volných pracovníků státních příslušníků členských států v povolání, které odpovídá těmto volným pracovním místům, považováno členským státem, který nabídku poskytl, za nedostatečné.

3. Odstavec 1 se nevztahuje na nabídky volných pracovních míst předložené pracovníkům, kteří jsou státními příslušníky třetích států, pokud:

- a) jsou tyto nabídky jmenovité a mají zvláštní povahu založenou na:
  - i) požadavku odborného vzdělání týkajícího se specializace, důvěrné povahy nabízeného zaměstnání nebo předchozích profesních vztahů;
  - ii) rodinných vztahů mezi zaměstnavatelem a požadovaným pracovníkem nebo mezi ním a pracovníkem, který v podniku pravidelně pracuje již alespoň jeden rok.

Body i) a ii) se použijí v souladu s ustanoveními přílohy;

- b) se tyto nabídky týkají získávání jednotlivých skupin sezonních pracovníků, z nichž alespoň jeden člen dostal jmenovitou nabídku;
- c) tato volná pracovní místa nabízejí zaměstnavatelé a týkají se pracovníků, kteří mají bydliště v pohraničních regionech na společných hranicích členského státu a třetího státu;

- d) zaměstnavatel nabízí volná pracovní místa pracovníkům z třetích zemí z důvodů souvisejících s řádným fungováním podniku a pokud služby zaměstnanosti, které zasáhnou z důvodu zajištění zaměstnání pro vlastní pracovníky nebo pro pracovníky ostatních členských států Společenství, shledají, že důvody předložené zaměstnavatelem jsou odůvodněné.

Článek 17

HLAVA III

1. Činnosti vymezené v článku 16 vykonávají zvláštní služby. Avšak v případech, kdy jsou zmocněny ústředními službami a kdy to uspořádání orgánů práce členského státu a používaný způsob zprostředkování umožňují:

- a) regionální služby zaměstnanosti členských států:
- i) na základě výkazů uvedených v článku 15, po kterých následují příslušná opatření, přímo přistoupí ke zprostředkování a k vyrovnání nabídky a poptávky;
- ii) vytvoří přímé vztahy pro dosažení rovnováhy:
- v případě jmenovité nabídky,
  - v případě individuální žádosti o zaměstnání předložené buď určené službě zaměstnanosti, nebo zaměstnavateli vykonávajícímu svou činnost v oblasti, pro kterou je místně příslušná tato služba,
  - v případě, kdy se vyrovnání týká sezonních pracovníků, kteří musí být zaměstnáni co nejdříve;
- b) služby místně příslušné pro pohraniční oblasti dvou nebo více členských států si pravidelně vyměňují údaje týkající se volných pracovních míst a žádostí o zaměstnání, které na jejich úrovni nebyly uspokojeny, a provedou přímo se sebou a v souladu se svými vztahy s ostatními službami zaměstnanosti svých zemí zprostředkování a vyrovnání nabídky a poptávky po zaměstnání;
- c) úřady práce specializované pro některá povolání nebo určité kategorie osob mezi sebou naváží přímou spolupráci.

2. Zúčastněné členské státy zašlou Komisi seznam služeb uvedených v odstavci 1, který sestaví po vzájemné dohodě; Komise tento seznam a jeho změny pro informaci zveřejní v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Článek 18

Využití postupů pro získávání pracovníků, které používají subjekty pro provádění ustavené v dohodách uzavřených mezi dvěma nebo více členskými státy, není povinné.

Opatření pro kontrolu rovnováhy na trhu práce

Článek 19

1. Dvakrát za rok na základě zprávy Komise vypracované v souladu s informacemi poskytnutými členskými státy analyzují tyto státy spolu s Komisí:

- výsledky zprostředkování a vyrovnávání nabídky a poptávky po zaměstnání na úrovni Společenství,
- počet umístění státních příslušníků členských států,
- předpokládaný vývoj situace na trhu práce a, je-li to možné, pohybu pracovníků uvnitř Společenství.

2. Členské státy spolu s Komisí prozkoumají všechny možnosti pro poskytnutí přednosti státním příslušníkům členských států při obsazování volných pracovních míst s cílem dosáhnout rovnováhy mezi nabídkou a poptávkou po zaměstnání uvnitř Společenství. K tomuto účelu přijmou nezbytná opatření.

Článek 20

1. Pokud v členském státě došlo k poruchám nebo pokud členský stát očekává poruchy na trhu práce, které mohou vyvolat vážné ohrožení životní úrovně a úrovně zaměstnanosti v regionu nebo v oboru, upozorní na to Komisi a ostatní členské státy a podá jim všechny nezbytné údaje.

2. Členské státy a Komise přijmou veškerá opatření k zajištění informovanosti, aby se pracovníci Společenství neucházeli o zaměstnání v dotyčném regionu nebo oboru.

3. Aniž je tím dotčeno použití ustanovení Smlouvy a připojených protokolů, může členský stát uvedený v odstavci 1 požádat Komisi, aby prohlásila, že k zajištění nápravy situace v dotyčném regionu nebo oboru musí být postupy pro vyrovnání nabídky a poptávky podle článků 15, 16 a 17 částečně nebo úplně zastaveny.

Komise rozhodne o zastavení jako takovém a jeho délce do dvou týdnů po podání žádosti. V prekluzní lhůtě dvou týdnů může

každý členský stát požádat Radu o zrušení nebo změnu tohoto rozhodnutí. Rada o této žádosti rozhodne ve lhůtě dvou týdnů.

Článek 22

4. Rozhodne-li se o zastavení, nevyhoví služby zaměstnanosti ostatních členských států, které nabídly volné pracovníky, nabídkám zaměstnání, které jim přímo předloží zaměstnanci členského státu uvedeného v odstavci 1.

1. Evropský koordinační úřad je zejména pověřen, aby:

- a) koordinoval praktická opatření nezbytná ke zprostředkovávání a vyrovnávání nabídky a poptávky po zaměstnání na úrovni Společenství a analyzoval z toho vyplývající pohyb pracovníků;
- b) přispíval ve spolupráci s technickým výborem k zavedení společných prostředků činnosti na administrativní a technické úrovni k dosažení těchto cílů;
- c) prováděl, objeví-li se zvláštní potřeba, v dohodě se zvláštními službami zprostředkování nabídek a poptávky po zaměstnání, jejichž vyrovnání provádějí tyto služby.

HLAVA IV

Evropský koordinační úřad

Článek 21

Obecným úkolem Evropského úřadu pro koordinaci vyrovnávání nabídky a poptávky po zaměstnání, zřízeného v rámci Komise(a v tomto nařízení nazývaného „Evropský koordinační úřad“), je podporovat zprostředkování a vyrovnávání nabídky a poptávky po zaměstnání na úrovni Společenství. Zejména je pověřen všemi technickými úkoly, které jsou v této oblasti na základě tohoto nařízení svěřeny Komisi, a zvláště poskytování pomoci vnitrostátním službám zaměstnanosti.

Provádí syntézu informací uvedených v člancích 14 a 15 a údajů vyplývajících ze studií a výzkumů prováděných na základě článku 13 za účelem zveřejnění užitečných poznatků o pravděpodobném vývoji trhu práce ve Společenství; tyto poznatky se předkládají zvláštním službám členských států, poradnímu výboru a technickému výboru.

2. Předává zvláštním službám nabídky volných pracovních míst a žádosti o zaměstnání, které byly přímo zaslány Komisi, a je informován o jejich vyřizování.

Článek 23

Komise může v dohodě s příslušným orgánem každého členského státu a v souladu s podmínkami a podrobnostmi, které určí na základě stanoviska technického výboru, organizovat návštěvy a přidělení úředníků ostatních členských států a doškolovací programy pro specializované zaměstnance.

ČÁST TŘETÍ

SUBJEKTY PRO ZAJIŠŤOVÁNÍ ÚZKÉ SPOLUPRÁCE MEZI ČLENSKÝMI STÁTY V OBLASTI VOLNÉHO POHYBU PRACOVNÍKŮ A JEJICH ZAMĚSTNÁVÁNÍ

HLAVA I

Poradní výbor

Článek 24

Poradní výbor má za úkol být nápomocen Komisi při zkoumání všech otázek, které vyplývají z provádění Smlouvy a opatření přijatých k jejímu provedení v oblasti volného pohybu pracovníků a jejich zaměstnávání.

Článek 25

Poradní výbor je pověřen, aby zejména:

- a) zkoumal obtíže volného pohybu a zaměstnávání v rámci vnitrostátních politik zaměstnanosti s cílem koordinovat politiky zaměstnanosti členských států na úrovni Společenství a přispívat tak k rozvoji hospodářství a ke zlepšení rovnováhy na trhu práce;

b) obecně studoval důsledky používání tohoto nařízení a případných doplňujících opatření;

c) případně předkládal Komisi odůvodněné návrhy na přezkum tohoto nařízení;

d) zaujímal, na žádost Komise nebo z vlastního podnětu, odůvodněná stanoviska k obecným nebo zásadním otázkám, zejména v oblasti výměny informací o vývoji trhu práce, pohybu pracovníků mezi členskými státy, programů nebo opatření k rozvoji poradenství pro volbu povolání a odborného vzdělávání, které mohou vést ke zlepšení možností volného pohybu a zaměstnávání, jakož i všech forem pomoci pracovníkům a jejich rodinám, včetně sociální pomoci a ubytování pracovníků.

Článek 26

1. Poradní výbor se skládá ze šesti členů za každý členský stát, z nichž dva zastupují vládu, dva odborové organizace a dva organizace zaměstnavatelů.

2. Každý členský stát jmenuje pro každou z kategorií uvedených v odstavci 1 jednoho náhradníka.

3. Funkční období členů a jejich náhradníků je dva roky. Mohou být jmenováni opakovaně.

Po uplynutí funkčního období zůstávají členové a jejich náhradníci ve funkci, dokud nejsou nahrazeni nebo dokud nejsou znovu jmenováni.

Článek 27

Členy a náhradníky poradního výboru jmenuje Rada, která při výběru zástupců odborů a organizací zaměstnavatelů usiluje o to, aby bylo ve výboru dosaženo rovnoměrného zastoupení různých dotyčných hospodářských odvětví.

Seznam členů a náhradníků Rada pro informaci zveřejní v Úředním věstníku Evropských společenství.

Článek 28

Poradnímu výboru předsedá člen Komise nebo jeho zástupce. Předseda nehlasuje. Výbor se schází nejméně dvakrát ročně.

Svolává ho předseda z vlastního podnětu nebo na žádost nejméně jedné třetiny členů. Funkce sekretariátu zajišťují útvary Komise.

Článek 29

Předseda může k účasti na zasedání pozvat jako pozorovatele nebo odborníky osoby nebo zástupce subjektů, kteří mají velkou zkušenost v oblasti zaměstnávání a pohybu pracovníků. Předsedovi mohou být nápomocni techničtí poradci.

Článek 30

1. Poradní výbor se platně usnáší, pokud jsou přítomny dvě třetiny členů.

2. Stanoviska musí být odůvodněna; přijímají se nadpoloviční většinou platně odevzdaných hlasů; připojí se k nim poznámka, která uvádí názory vyjádřené menšinou, pokud o to požádá.

Článek 31

Poradní výbor určí své postupy práce v jednacím řádu, který vstupuje v platnost po schválení Radou na základě stanoviska Komise. Vstup v platnost případných změn, které se výbor rozhodne provést, podléhá stejnému postupu.

HLAVA II

Technický výbor

Článek 32

Technický výbor má být nápomocen Komisi při přípravě, prosazování a sledování výsledků všech technických prací a opatření k provedení tohoto nařízení a případných doplňujících předpisů.

Článek 33

Technický výbor je pověřen, aby zejména:

a) podporoval a zdokonaloval spolupráci mezi dotčenými správními orgány členských států ve všech technických otázkách

vztahujících se k volnému pohybu pracovníků a jejich zaměstnávání;

Článek 35

b) vypracovával postupy pro organizaci společných činností dotčených správních orgánů;

Technickému výboru předsedá člen Komise nebo jeho zástupce. Předseda nehlasuje. Předsedovi a členům výboru mohou být nápomocni techničtí poradci.

c) usnadňoval shromažďování informací pro využití Komisí nebo vypracovávání studií a výzkumů stanovených v tomto nařízení a podporoval výměnu informací a zkušeností mezi dotčenými správními orgány;

Funkce sekretariátu zajišťují útvary Komise.

d) studoval z technického hlediska harmonizaci kritérií, podle nichž členské státy hodnotí situaci na svém trhu práce.

Článek 36

Návrhy podané a stanoviska zaujatá technickým výborem jsou předkládány Komisi a oznamovány poradnímu výboru. K těmto návrhům a stanoviskům se připojí poznámka, která uvádí názory vyjádřené různými členy technického výboru, pokud o to požádají.

Článek 34

1. Technický výbor se skládá ze zástupců vlád členských států. Každá vláda jmenuje členem technického výboru jednoho z členů, který ji zastupuje v poradním výboru.

Článek 37

2. Každá vláda jmenuje ze svých dalších zástupců v poradním výboru, členů nebo náhradníků, jednoho náhradníka.

Technický výbor určí své postupy práce v jednacím řádu, který vstupuje v platnost po schválení Radou na základě stanoviska Komise. Vstup v platnost případných změn, které se výbor rozhodne provést, podléhá stejnému postupu.

ČÁST ČTVRTÁ

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

HLAVA I

Článek 40

Přechodná ustanovení

Článek 38

Dokud Komise nepřijme jednotný systém uvedený v čl. 15 odst. 2, navrhuje Evropský koordinační úřad veškerá opatření potřebná pro zpracování a rozšiřování výkazů uvedených v čl. 15 odst. 1.

Do vstupu v platnost opatření, která mají přijmout členské státy k provedení směrnice Rady ze dne 15. října 1968 ⁽¹⁾, a pokud je na základě opatření přijatých členskými státy k provedení směrnice Rady ze dne 25. března 1964 ⁽²⁾ k určení doby platnosti a prodloužení povolení pobytu nezbytné pracovní povolení podle článku 22 nařízení č. 38/64/EHS, může být toto pracovní povolení nahrazeno prohlášením zaměstnavatele o zaměstnání nebo osvědčením o zaměstnání s uvedením doby zaměstnání. Jakékoli prohlášení zaměstnavatele nebo osvědčení o zaměstnání dokládající, že pracovní poměr byl sjednán na dobu neurčitou, má stejný účinek jako trvalé pracovní povolení.

Článek 39

Jednací řády poradního výboru a technického výboru, které jsou použitelné v okamžiku vstupu tohoto nařízení v platnost, zůstávají použitelné i nadále.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 257, 19.10.1968, s. 13.

⁽²⁾ Úř. věst. 62, 17.4.1964, s. 981/64.

Článek 41

Jestliže z důvodů zrušení pracovních povolení nemá členský stát již možnost pokračovat v sestavování určitých statistik o zaměstnávání cizích pracovníků, může pro statistické účely zachovat pracovní povolení pro státní příslušníky ostatních členských států, dokud nezavede nové statistické metody a nejpozději do 31. prosince 1969. Pracovní povolení musí být vydáno automaticky a musí být platné až do skutečného zrušení pracovních povolení v tomto členském státě.

HLAVA II

Závěrečná ustanovení

Článek 42

1. Tímto nařízením nejsou dotčena ustanovení Smlouvy o založení Evropského společenství uhlí a oceli, která se vztahují na pracovníky s uznanou kvalifikací v uhelných a ocelářských oborech, ani ustanovení Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii, která se vztahují na přístup ke kvalifikovaným zaměstnáním v oblasti jaderné energie, ani předpisy přijaté k provedení těchto smluv.

Toto nařízení se však vztahuje na kategorie pracovníků uvedených v prvním pododstavci a jejich rodinné příslušníky, pokud jejich právní postavení není zmíněnými smlouvami nebo předpisy upraveno.

2. Tímto nařízením nejsou dotčena opatření přijatá v souladu s článkem 51 Smlouvy.

3. Toto nařízení se nedotýká povinností členských států:

- vyplývajících ze zvláštních vztahů nebo budoucích dohod s některými neevropskými zeměmi nebo územími, které jsou založeny na institucionálních vazbách existujících v době vstupu tohoto nařízení v platnost, nebo
- vyplývajících z dohod s některými neevropskými zeměmi nebo územími existujících v době vstupu tohoto nařízení v platnost, které jsou založeny na institucionálních vazbách mezi nimi.

Pracovníci z těchto zemí nebo území, kteří v souladu s tímto ustanovením vykonávají zaměstnání na území některého z těchto členských států, se nemohou dovolávat práv z tohoto nařízení na území ostatních členských států.

Článek 43

Členské státy sdělí Komisi pro informaci znění smluv, úmluv nebo ujednání, které mezi sebou uzavřou v oblasti zaměstnanosti, mezi dnem jejich podpisu a dnem jejich vstupu v platnost.

Článek 44

Komise přijme prováděcí opatření nezbytná k uvedení tohoto nařízení v účinek. Za tímto účelem úzce spolupracuje s ústředními orgány členských států.

Článek 45

Komise předloží Radě návrhy na odstranění, za podmínek stanovených Smlouvou, omezení přístupu k zaměstnání pracovníků, kteří jsou státními příslušníky členských států, pokud neexistence vzájemného uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci může být překážkou volného pohybu pracovníků.

Článek 46

Náklady na fungování výborů uvedených v části třetí jsou zahrnuty do rozpočtu Evropských společenství do oddílu, který se týká Komise.

Článek 47

Toto nařízení se vztahuje na území členských států a jejich státní příslušníky, aniž jsou dotčeny články 2, 3, 10 a 11.

Článek 48

Nařízení č. 38/64/EHS se použije do dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Lucemburku dne 15. října 1968.

Za Radu

předseda

G. SEDATI

PŘÍLOHA

Pro účely čl. 16 odst. 3 písm. a):

- 1) „Specializací“ se rozumí vysoká kvalifikace nebo rozšířená kvalifikace, která se vztahuje na práci nebo řemeslo, které vyžadují zvláštní technické znalosti; vztahuje se zejména na vedoucí skupin v případě sezonních pracovníků najímaných ve skupinách.
  - 2) „Důvěrná povaha zaměstnání“ se týká zaměstnání, jehož výkon vyžaduje v souladu se zvyklostmi hostitelské země zvláštní vztah důvěrnosti mezi zaměstnavatelem a pracovníkem.
  - 3) „Předchozí profesní vztahy“ existují, pokud zaměstnavatel požaduje na území členského státu zaměstnání pracovníka, kterého již zaměstnával na stejném území po dobu nejméně dvanácti měsíců během posledních čtyř let.
  - 4) „Rodinnými vztahy“ se rozumí pokrevní příbuzenství a švagrovství až do druhého stupně mezi zaměstnavatelem a pracovníkem a pokrevní příbuzenství prvního stupně mezi dvěma pracovníky.
-